

MOSOLYGÓK LAPJA

2022. június

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

30 éve város Balatonföldvár

Ez egy olyan alkalom, amikor egy lokálpatrióta embernek illik számvetést készítenie, és elgondolkodnia, hogy honnan hová jutottunk ebben az egy emberöltőnek számító időszakban. Ennek a folyamatnak az átgondolását legjobb ha mindenki saját maga végzi el, mi annyit segítünk, hogy a 4. oldalon elolvashatják Berkes László akkori polgármester írását, mely 1992. márciusában jelent meg a szép emlékű Földvár Hírekben.

Sajnos ezt a születésnapot sok olyan kiváló ember nem érthette meg, akik anno sokat tettek városunkért. A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület nevében itt és most arra az ünnepélyes napra, napokra emlékeztetünk nagy örömmel, amikor a hajdani Kertmozi épülete zsúfolásig megtelt, szinte egész Balatonföldvár ünnepi lázban égett. Fellobozózott utcák, zenés ébresztők köszöntötték a helybélieket, és a turistákat.

Amikor Morvai István a Belügyminisztérium államtitkára a köztársasági elnök várossá nyilvánító oklevelét, valamint a város kulcsát átadta Berkes László polgármesternek, ezeket mondta útravalónak:

„Balatonföldvár, amelyet a világháború előtt még pusztaként jegyeztek, a hétvégén ünnepelte – a tópart nyolcadik, illetve Somogy megye tizenegyedik lakóhelyeként – várossá avatását.

A Balaton-parti települések olyan jelentős vál-

tozáson mentek át az utóbbi esztendőben, amely az ország más régióiban egyáltalán nem jellemző. A 96 esztendeje létesített fürdőtelep a Széchényi családnak köszönheti létét; a terv megálmodói megtalálták a helybéliekben a kivitelező, dolgozó embert. S az utódok folytatták munkájukat; ennek köszönhető a mai ünnep.

Új minőséget teremtettek egy olyan időszakban, amikor az önállóság szerepe felértékelődik. De az elnyert cím kötelezettségekkel is jár: Balatonföldvár felelősséggel tartozik környezetéért is. Gyarapodjanak tovább, a kormány meg kívánja teremteni a további fejlődés lehetőségét.”

A hivatalos avatást követően Für Lajos az első szabadon választott Antall kormány honvédelmi minisztere köszöntötte – a miniszterelnök nevében is – az új város lakóit.

„Számos körülmény tehet várossá egy települést – mondta -, Balatonföldvárt a XX. század egyik nagy vívmánya, az üdülés emelte erre a rangra. A városok mindig jelentős szerepet játszottak környezetük életében is. De hátrányokat is hordoz magában: a szabadsággal szabadosságot, és lehetőséget a deviáns magatartás kialakulására. Elszemélytelenítette, magányossá tette az embert. Küzdjenek e rossz ellen és vigyázzanak, mert olyan természeti kincset kell megőrizniük, amely nemcsak az önké, hanem az országé is.”

Sz.J.

Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad,
annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe.

(Babits Mihály)

In memoriam Zakár-házaspár

Zakárné Nagy Irén (1927-2016), Zakár Antal (1928-2003)

A Zakár-házaspár Földvár kulturális életének másfél évtizeden keresztül (1973-1987) volt aktív irányítója, alakítója. Emlékezzünk rájuk életútjuk és szakmai munkájuk rövid felelevenítésével.

Zakárné Irénke zalai születésű, a Zalaegerszegi Tanítóképzőben szerezte diplomáját, majd a Pécsi Pedagógiai Főiskolán ének-zene tanári végzettségét. Lengyeltótiiban kezdett dolgozni, majd Balatonbogláron, ahol 20 évig a vegyeskart is vezette. 1973-ban költözött férjével Földvára, ekkor még a Siófoki Zeneiskolában tanított, 1980-tól 1992-ig a földvári zeneiskola szolfézs tanára volt. A művelődési ház létrejöttékor kezdtek el szervezni a kamarakórust 1974-ben, amely induláskor húsz főből állt. A tartalmas, vidám közösségi élet vonzó volt, így gyorsan emelkedett a létszám 50 főre. 1979-ben népművelési gyakorlaton voltam a művelődési házban, valamennyi csoport munkáját végig látogattam, nagyon magával ragadó volt a kórus családias, baráti hangulata. Irénke ült a zongora mellett, és ahogy érkeztek a tagok mindenkihez volt egy kedves szava, és mindenkiel egy kicsit elbeszélgetett. Az Irénke által 15 évig vezetett vegyeskar kimagasló eredményeket ért el. A helyi fellépések mellett a környező településeken is rendszeresen felléptek. Színvonalas előadásokkal egyre ismertebbek lettek, területi, megyei és országos szemléken is jó minősítést kaptak. Országos minősítésen ezüst, majd kétszer arany diplomával ismerték el munkájukat. Első külföldi vendégszereplésük Csehszlovákiában volt, majd Németországba utaztak. Földváron is fogadtak külföldi kórusokat, és közös fellépésekkel tették színesebbé a település kulturális és ünnepi rendezvényeit.

Zakár Antal - ahogy szólítottuk Tóni bácsi- életútja Szabolcs megyében kezdődött. A gimnáziumot Kisvárdán végezte, majd kereskedelmi középiskolában folytatta tanulmányait Szatmárnémetiben, az érettségit Nyíregyházán tette le. Az Egri Tanárképző Főiskolán végzett történelem-földrajz szakon, majd a diploma megszerzése után a Diósgyőri Vasgár 2. sz. iparitanuló intézetben helyezkedett el tanárként, hamarosan igazgató helyettesként dolgozott. A népműveléssel is ekkor került kapcsolatba, táncszakkört, színjátszó-csoportot szervezett. Házassága révén került „Somogyországba”, ahol kezdetben még a tanári pályán dolgozott Alsóhetényben, Szőlőskislakon, majd Balatonboglár következett ahol tiszteletdíjas művelődési ház igazgató lett. A földvári

művelődési ház krónikájának első lapjára Zakár Antal azt írta: „Balatonföldvár lakosságának régi vágya volt, hogy művelődési háza legyen. Ez valósult meg 1973. december 1-jén, amikor a Bajor Gizi Művelődési Ház megnyitotta kapuit.” Pályázat nyerteseként került a művelődési ház élére, Óriási energiával látott neki a ház berendezéséhez, szakkörök, tanfolyamok szervezéséhez. Már az első évben kamarakórus, irodalmi szakkör, néptáncsoport alakult, későbbi években: képzőművész, kisserkés és kézimunka szakkör működött és a fiatalok összefogására megalakult a legendás ifjúsági klub, úttörő klub, szabó-varró, bélyeggyűjtő, honismereti-kör, nyugdíjas klub, természetjáró szakkör, zenekar, citera szakkör, nyelvtanfolyamok. A krónikában erről az időszakról így írt: „ Nagy gondot jelentett a művészeti csoportok, szakkörök, létrehozása. Heteket töltöttünk azzal, hogy látogattuk a lakosságot, s elbeszélgetve igyekeztünk őket bevonni az öntevékeny csoportok munkájába.” A kitartó munkájának hamar meglett az eredménye. Tóni bácsi több csoportot is vezetett: néptánc és gyermekjáték, filmklub, színházbarát-kör, nyugdíjas klub.

1976-ban a művelődési ház Nívó-díjat kapott amatőr művészeti munkájáért.

A korabeli sajtóban ezt olvashatjuk: „ Legjobban a földvári művelődési házban megy a munka a déli parton – ezt több művelődési szakembertől is hallottam, és magam is meggyőződtem róla. Otthonos intézmény, nagyon sokan keresik föl csak azért, mert ott jól érzik magukat.”

A nyári program kínálatot a szabadtéri színpadon szervezték, a színpad felújítását, korszerűsítését Zakár Antal kezdeményezte.

A Zakár-házaspár kimagasló kulturális irányító és szervező munkát végzett településünkön. Eredményeik elismeréseként Tóni bácsi 1992-ben a városavató ünnepségen, Irénke 1994-ben vette át a Balatonföldvárért kitüntetést.

Irénkétől megkérdezték a kitüntetés átvétele után, hogy mit jelent neki Balatonföldvár, a válasz az volt: „örömet, büszkeséget, emberséget.” Mi, ma itt élők is örülhetünk, és büszkék lehetünk, hogy ilyen emberek voltak elődeink, akiktől kiemelkedő szakmai munkát és emberséget tanulhattunk.

Berkesné Hegedűs Márta

Trianonról

Több, mint egy évszázada annak, hogy bekövetkezett az a sorstragédia, aminek következtében sokan gondolják azt - függetlenül attól, hogy mikor születtek -, hogy „csonka Magyarország” a hazájuk.

Hogy mi történt, és miért úgy történt, ahogy történt, azt már nagyon sok nálam avatottabb kéz leírta.

Hogy ezt a traumát miért nem voltunk képesek feldolgozni ennyi év után se, az hosszú idő óta foglalkoztat. Nem tudományos magyarázatot keresek hanem választ arra a teljesen hétköznapi magatartásra, hogy mit meséljek Trianonról az unokáimnak?

Tudják meg, hogy milyen igazságtalanság érte nemzetünket, és ők is szaporítsák azon honfitársaink hosszú sorát, akiknek egész életükben fájni fog Trianon?

Siránkozzunk közösen arról, hogy mennyi ártatlan embert, nemzetrészeket, természeti kincset, erdőt, mezőt veszítettünk, vagy inkább nézzünk inkább a jövőbe, és azon igyekezzünk, hogy ezek a veszteségek soha többé, vagy legalábbis egyre kevésbé okozzanak kárt országunknak? A múltat, a történelmet már nem tudjuk se befolyásolni, se megváltoztatni. Legfeljebb hamisítani. De a jövő érdekében még nagyon sokat tudunk tenni. Közösen is, egyénileg is. Egy igazi hazafi így kellene, hogy lássa a világot, de sajnós a napi tapasztalatok nem minden esetben ezt mutatják. Hogy miért, az megint egy külön elemzést érdemelne.

Sommásan azt lehet mondani, hogy a magyar néplélekben keresendő a magyarázat. Ezzel kapcsolatban megdöbbenő mondatot olvastam mostanában: komoly ember azt állította, hogy a Trianon sorstragédiával együtt élni egy önként választott életérzés.

Arany Jánossal szólva: „Szó bennszakad, hang fennakad.”

Egy hír margójára

A magyar miniszterelnök minap arról panaszkodott az orosz olaj embargó kapcsán, hogy hazánknak nincs tengere. A valóság ezzel szemben az, hogy van. Ha nem is kikötő, de egy 42 méteres partszakasz Finnországban.

Krausz György finnországi magyar nagykövet (1994-1998) hiteles beszámolója:

Lehet, hogy ez most meglepő, de minden ellenkező híreszteléssel szemben - volt és van is magyar tenger, ráadásul bármiféle irredenta kikacsintás nélkül.

Több, mint ötven éve a finnországi magyar nagykövetség egy nagypolgári bérház második emeletén működött. Finnországban akkoriban lakbér stop volt érvényben. A házigazdánk pedig évente emelni akarta a bérleti díjat. Ezért különféle indokokkal felmondott, és új szerződést akart kötni. Az új bérleti díjat Budapesten jóvá kellett hagyatni. Az év utolsó hónapjai azzal teltek, költözünk - maradunk, Végül a Külügyminisztérium megunt az állandó bizonytalanságot, kiadta az ukázt, keressünk megfelelő ingatlant, amit megvásárolhatunk. Az ügyet elősegítette, hogy közeledett az Európai Biztonsági Értekezlet előkészítése (a 70-es évek elején jártunk), s nem lehetett egy állandó költözésben lévő nagykövetségről intézni a sokasodó feladatokat.

Én voltam a nagykövetség legfiatalabb és a „bennszülöttek” nyelvét egyedül beszélő diplomatája. Rám hárult a feladat, a hirdetések böngészése, az ingatlanok felkutatása, előzetes tárgyalások folytatása, engedély kérése a központtól.

Hosszas keresgélés után ráakadtam egy elérhető árú telekre, egy kevésbé felkapott, de két híddal a szárazföldre kapcsolt, és jó közlekedéssel ellátott szigeten, közvetlenül a tengerparton.

Az adásvételi szerződés tartalmazott x négyzetméter telket és külön megnevezett 42 méter partvonalat. A partról 12 méter hosszú stég nyúlt a tengerbe. A telekre aztán felépült a magyar nagykövetség épülete és a nagykövetségi rezidencia is, mely a mai napig a magyar diplomácia állomáshelye. A sziget hamarosan nagyon kedvelt lett, lakóparkok, sőt múzeumok is épültek. Diplomáciai körökben is népszerű lett. Mikor 24 év után nagykövetségként visszatértem Helsinkibe, már 7-8 nagykövetség és rezidencia volt a szigeten, a telek értéke a sokszorosára nőtt.

A magyar tengerpartot a finn hatóságok is komolyan vették. Egyszer Helsinkiben rendezték a Balti tengeri országok külügyminiszteri értekezletét, amire meghívták a francia külügyminisztert is. Nagy volt a készülődés. Egy alkalmi beszélgetés során mintegy véletlenül eljuttattam finn külügyes ismerősöm előtt, hogy nem kaptam meghívást az eseményre. „De hát Magyarország nem balti tengeri ország!” Dehogynem válaszoltam, van 42 méter tengerpartunk a Balti tengeren. Másnap futár hozott meghívót és megfigyelőként részt vehettem a konferencián. **Ez a magyar tenger igaz története.**

Sz.J.

Ha egy település város lehet...

Balatonföldvár lakói az elmúlt hónapokban megismerhették azt a szándékot, melynek értelmében az önkormányzati képviselő-testület kezdeményezte a nagyközség várossá nyilvánítását. Ezzel a szándékkal sokan egyetértünk, míg mások felteszik a kérdést, mit jelent Földvárnak, ha város lesz.

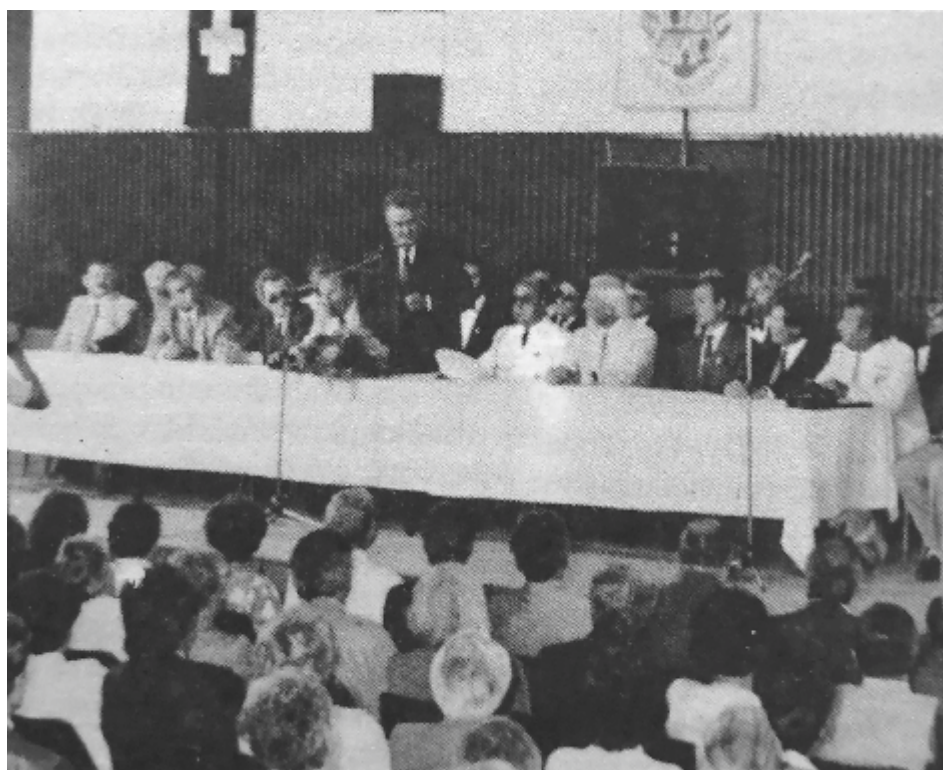
Erre a kérdésre sokféleképpen lehet reagálni, azonban csupán néhány alapvető gondolattal kívánom megvilágítani a kezdeményezés hátterét. Igaz, hogy településünk alig 100 esztendő, mégis ezalatt az idő alatt úgy fejlődött, hogy nagyon sok, már korábban városi rangot elnyert magyar település megirigyelhetné az itteni feltételeket. A nagyközség a Balaton mellett az egyik legszebb környezetben jött létre, mértani pontossággal megtervezett utcái vannak és rendezett településnek mondható. A közművesítettség közel 100 %-os, a gyönyörű régi épületeihez, az új szállodáihoz harmonikusan illeszkednek a régebbi és a mai modern lakóházak és magánüdülők egyaránt. Szinte egyedüli település a Balaton D-i oldalán, ahol csaknem teljes hosszában végig lehet sétálni a parton. A legfőbb szerepe, hogy kiemelt nemzetközi üdülőhely, és a helyben jelentkező feladatokon túlmenően jelentős térségi szerepet is ellát. Nyaranta több száz ezren keresik fel az üdülőhelyet, leginkább külföldről, de a magyarok is szíves látogatnak hozzánk. A különböző gazdálkodó és más szervezetek, közintézmények több településre kiterjedően látnak el feladatot. E téren megemlíthetjük, hogy a nagyközségben található a megye közigazgatási Továbbképző Intézete, az Üdültetési Igazgatóság, amely három megyére terjed ki, a Takarékszövetkezet, amely 35 községben végzi feladatát és március 1-től fog beindulni az Európai Gazdasági Közösséghez kapcsolódó vállalkozási alközpont, amely 40 településen koordinálja a vállalkozási tevékenységet. A DÉDÁSZ és a DRV helyi kirendeltségei, a KÖGÁZ 12-15 községre kiterjedően végzi feladatát.

Kisebb területen, de térségi feladatot látnak el a rendőrség, az iskola,

az egészségügy, a tűzoltóság és nem utolsósorban a körjegyzőség.

A községünkbe látogatók többsége nincs is mindezekkel tisztában, mégis a legtöbbjük már városnak tekinti külső megjelenése miatt Balatonföldvárt. Úgy gondolom, nekünk balatonföldváriaknak nincs mit szégyenkeznünk. Ha a település megérdemli, hogy várossá nyilvánítsák, akkor legyen város, tisztában kell lenni azzal, hogy a városi elnevezés rangot, magasabb kategóriát jelent. Természetesen mindez nem jelenti azt, hogy a városi rang elnyeréséig ne lenne még igen sok teendőnk és nem jelenti azt, hogy a következő években már nincs mit fejleszteni községünkben. Aki megismerte a képviselők programját, az tudja, hogy a következő években egyfajta minőségi fejlesztést kívánunk megvalósítani. A várossá válással és a tervezett fejlesztések megvalósításával Balatonlelle és Siófok között Földvár szerepe tovább erősödhet.

(Berkes László polgármester írása a Földvár Hírek 1992. márciusi számában)

„Mínuszos hír, erős üzenettel”

avagy a tabáni juharfa a PÁRBESZÉDÉRT

V. Naszályi Márta Budapest I. kerületének polgármestere, dr. Tatár György volt prágai nagykövet, diplomata és dr. Jeszenszky Géza volt külügyminiszter elültettek egy juharfát a budai Tabánban. Érdekel ez valakit? Aligha.

Pedig ezek a jóemberek nem csak úgy, kósza ötletből álltak neki a faültetésnek. Üzenni szeretnének. Üzenni, hogy mennyire nagyon, végzetesen hiányzik a PÁRBESZÉD az emberek között és a közéletben.

Mindenhol, minden szinten, minden tekintetben. A mindenre rátelepedő politika elidegeníti az embereket a dolgok kibeszélésétől, pedig a dialógus nagyban segíthet a növekvő feszültségek és konfliktusok megelőzésében. A közbeszéd színvonala romokban, ellenben erősödött a gyűlölködés és a viszálykodás. Pedig nincs az a probléma, amit kiérlelt, megfontolt, valódi párbeszéddel meg ne lehetne oldani. De persze, a PÁRBESZÉDNEK is megvan a maga kultúrája, gyakorlata, és ott, ahol ettől elzárkóznak, sőt ellehetetlenítik azt, ez a kultúra végzetesen hiányzik. Pedig a PÁRBESZÉD erőforrás, bevonja az embereket a problémák megoldásába, kibeszélésébe, aminek nyomán közmegegyezés és hosszútávú, megnyugtató megoldások szülehetnek.

Különösen fájóan hiányzik ez a PÁRBESZÉD szeretett településünkön. Ennek hiányában, számos közérdek-

lődésre számot tartó ügy mérgesedett el végzetesen a városban, akadályozva a fejlesztéseket, mérgezve a közéletet. Nem volna szabad ennek így maradnia!

De hol lehet teret adni manapság a PÁRBESZÉDNEK, ott ahol a közigazgatás, a helyi Önkormányzat ellehetetleníti azt, és teljesen elzárkózik minden nyitottságtól? Itt lenne fontos szerepe a CIVIL szerveződéseknek, mert azok mára már a különböző nézetek meghallgatásának és megértésének utolsó terei maradtak.

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesületünk, megalakulástól kezdve a helyi társadalmon belüli PÁRBESZÉD megindításáért dolgozik, ezért jelképesen mi is elültettük a magunk juharfáját a PÁRBESZÉDÉRT, a Radics – ahogy mi hívjuk - kertjében (egyesületünk székhelyének otthont adó ház, Balatonszentgyörgyi út 98). Ez tényleg jelképes, de hogy komolyan is gondoljuk, elhatároztuk, hogy egyfajta Civilek házát építünk, mint ahogy Siófokon van. Klubhelyiségünket – térítésmentesen és megkötések nélkül – felajánljuk minden balatonföldvári egyesületnek, akár székhelyként vagy egyesületi életük színterékként.

Mosolyogjatok, keressetek minket és kezdjünk PÁRBESZÉDET!

*Kárpáti Péter
az ingatlan tulajdonosa*

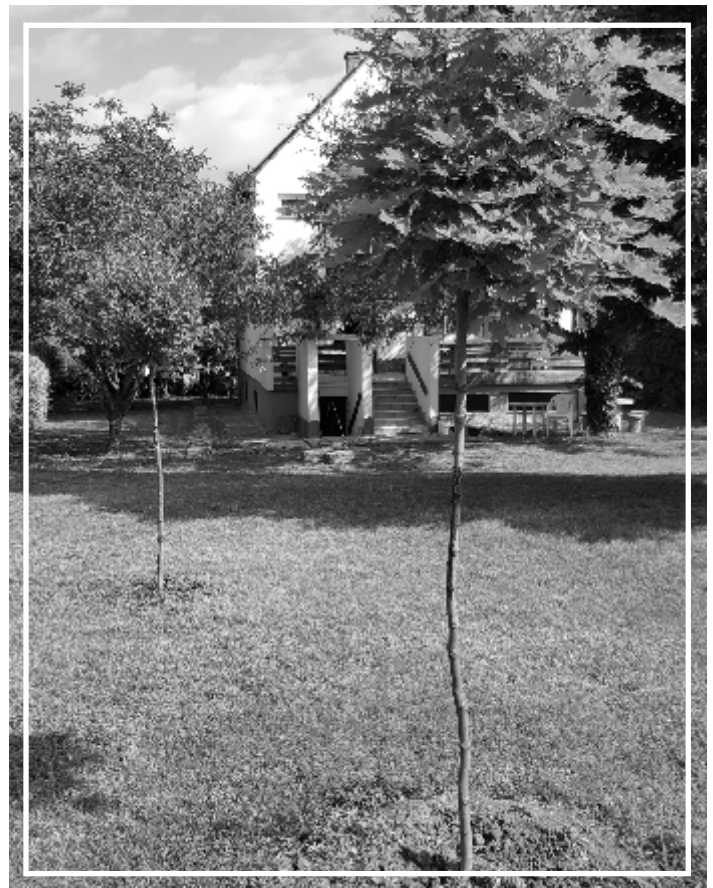
Fodor András

fonyódi születésű

Kossuth-díjas költő sorai,

amelyek Földvárnak is útbaigazítók lehetnek...

Város leszünk? Legyünk emberhez méltó fészek,
A természettől örizni kapott értékek otthona,
hogy ami eddig épült, értelmes rendbe fogva
nőjön tovább, nem menekülő Múzsák
hangját kongassa vissza csak
a Helikon-ra szomjas Iskola.
S ha kell, végvár legyünk megint,
például győzedelmes
a mállasztó közöny új hódoltsága ellen,
mint ikerhegyünk mint régi-új pecsét
kettős vitorla szárnya a bárkán,
találjon össze bennünk
a tisztesség s a szellem!

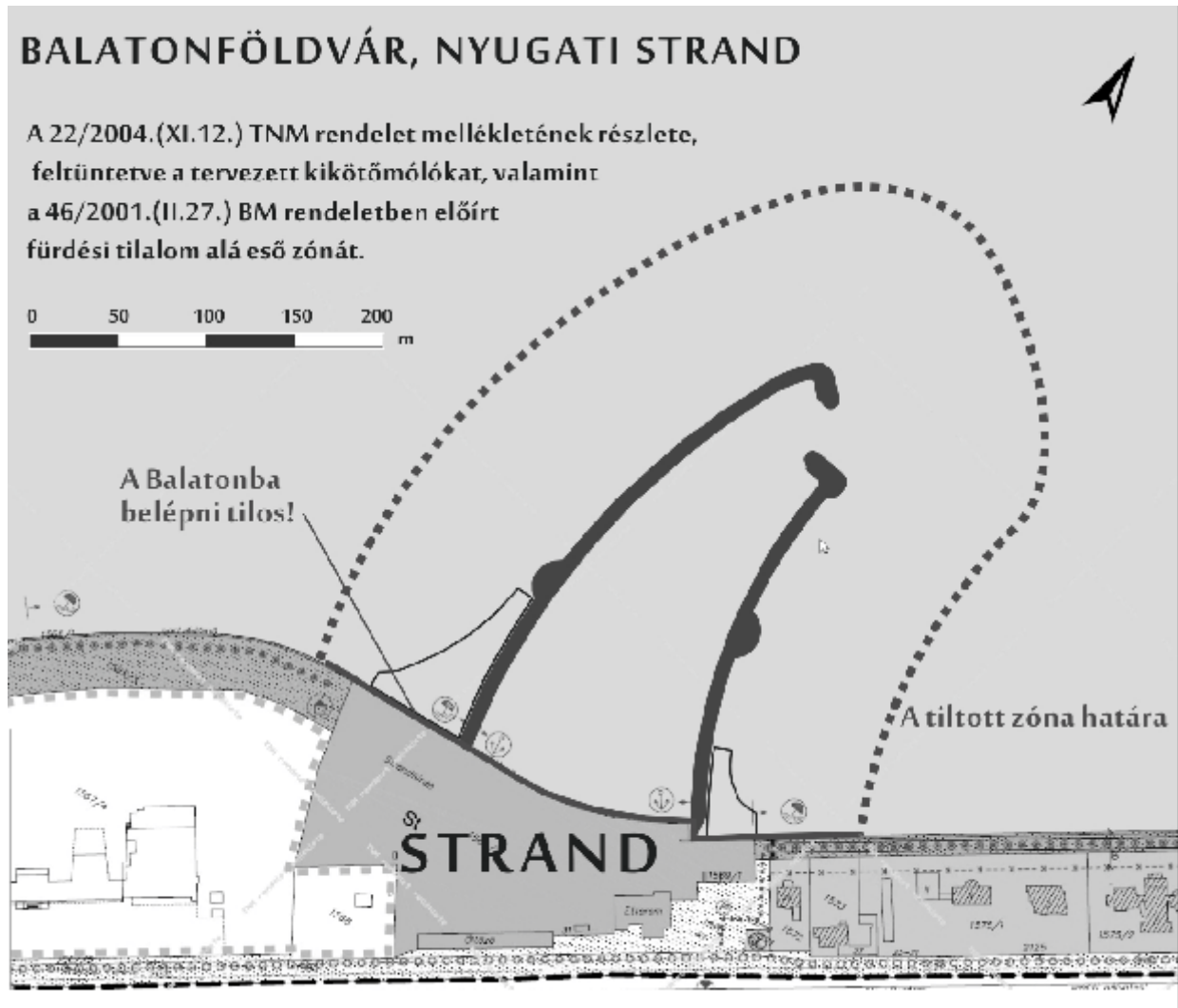

STRAND VAGY KIKÖTŐ?

Tárgyalás a Pécsi Törvényszéken

Kikötő lesz, ha a Balabo kft. megvalósítja a tervét, és a vitorlásokikötőt épít Balatonföldváron a Nyugati strand helyére. Strand marad, ha a helyieknek és az üdülőtulajdonosoknak sikerül megakadályozni a tervet.

A terv lényegét az ábra mutatja. A strand partvonalának nagy részét elfoglalja a kikötő. Ráadásul a megmaradó széleken se lehet majd a tóba lépni egy belügyminiszteri rendelet biztonsági előírásai miatt. Ha a kikötő megépül, akkor a strandon ugyan napozni lehet majd, de fürödni nem.

2021 januárjában a Veszprém megyei Kormányhivatal határozatot hozott a kikötőépítés környezeti kérdéseinek tárgykörében. A határozat az építető, a Balabo kft. által benyújtott tanulmányokon alapul. A határozat kimondja:

- "Az előzetes vizsgálati eljárás során tudomásomra jutott adatok alapján az alábbiakat állapítom meg:*
- 1. A tervezett tevékenység megvalósítása esetén nem feltételezhető jelentős környezeti hatás,*
 - 2. A tervezett tevékenység egységes környezethasználati engedélyhez nem kötött."*

A nyilvánosság csak ebből a hivatali határozatból értesült a kikötő tervéről, mert - az önkormányzat korábbi ígérete ellenére - elmaradt a lakosság tájékoztatása, és elmaradt a társadalmi vita. Ezzel a mulasztással a helyieket kizárták a város jövőjének alakításából.

Egy Kormányhivatal határozatát nem lehet megfellebbezni, ezért a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közigazgatási perben támadta meg a határozatot. A per a Pécsi Törvényszék előtt folyik, lassan másfél éve. Június 8-án immár a harmadik tárgyalást tartották. Időközben a per szereplőinek száma megnövekedett. A bíróság alperesként behívta a balatonföldvári jegyzőt (II. rendű alperes), és a székesfehérvári Katasztrófavédelmi Igazgatóságot (III. rendű alperes), mert a Kormányhivatal támadott határozata az általuk adott szakvéleményeken alapul. A felperest (egyesületünket) a Fesztivál társaságból 8 beavatkozó, az elsőrendű alperest (a Kormányhivatalt) a Balabo kft. támogatja.

A bíróság elé terjesztett keresetlevelünk jogszabálysértéseket és vizsgálati mulasztásokat állapított meg.

1. A földvári nyugati strandra csak jogszabályok sérelmével lehet kikötőt tervezni és építeni. A területrendezési törvény [2018. évi 139. törvény] 76. paragrafusa rendelkezik a strandterületek védelméről:

"76. § Ha e törvény vagy az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a településrendezési eszközökben strandként ... kijelölt települési területfelhasználási egység területének nagysága, és a tómederrel érintkező partszakaszának hossza összességében nem csökkenthető."

Egyszerű szavakkal: A strand nagysága és tómederrel érintkező partszakaszának hossza nem csökkenthető.

Tekintve, hogy a kikötő a strand partszakaszának jelentős részét elvonná, ezért a II. rendű alperes (a földvári jegyző) azzal érvelt, hogy majd a strandhoz kapcsolódó partok igénybevitelével pótolják a kieső szakaszt. Csakhogy ez az elképzelés a területrendezési törvény egy másik paragrafusába, a 73. paragrafusba ütközik, mivel a kapcsolódó partok köztulajdonban álló zöldterületek:

"73. § (2) E § szerinti zöldterületen más települési területfelhasználási egység csak közfeladat ellátása érdekében ... jelölhető ki."

A tervezett magántulajdonú kikötő létesítése azonban nem minősíthető közfeladatnak. A II. rendű alperesnek nem is kellett volna a hivatkozott törvények tanulmányozásával foglalkoznia, elegendő lett volna, ha egy pillantást vet a saját balatonföldvári rendeletére, az ún. HÉSZ-re [Balatonföldvár Város Önkormányzata 13/2006. (VII.5.) számú rendelete]. Vonatkozó pontja:

"7.§ (4) a) A meglévő strandok területe nem csökkenthető és más célra nem vehető igénybe."

2. A kikötő jelentős iszaposodást okoz majd. A balatonfenyvesi kikötő néhány évnyi működése óta tudjuk, hogy a déli part tőbe több száz méterre benyúló mólószárai iszaposodást okoznak.

A határozat a beruházásban érdekelt cég tanulmányai alapján állapította meg, hogy jelentős környezeti hatás nem várható. Nem vette tekintetbe e tanulmányok alapvető hiányosságát, az iszaposodási kérdéskör vizsgálatának hiányát. Holott erre a hiányra még a beruházó által benyújtott tanulmány is fölhívta a figyelmet. Idézet az ún. Áramlástanai tanulmányból:

"A vizsgálatoknak nem tárgya a Balaton vízterében megvalósuló létesítmények hatására a vízterben várható módosulások minősítése."

A kikötő műszaki terveit a határozat megszületése óta megváltoztatták. Az új tervben még messzebbre nyúlnak a Balatonba a mólószárok, következésképpen az iszaposodás mértéke is vélhetően nőni fog.

Hogy mikor és hogyan ér véget a per, az ma még nem tudható. Csak egyet tehetünk. A végső kigártunk az igazunk mellett, és védjük a Balaton-partunkat és a strandunkat.

Dr. H.A.

Szól az Oltalom Rádió!

Május 27.-én pénteken 10.00 órakor Iványi Gábor beköszöntő beszélgetésével megkezdte adását az Oltalom Rádió.

Honlapunkra kattintva oltalomradio.hu, a jobb felső sarokban a rádióhallgatásra kattintva éri el adásunkat.

Az Oltalom Rádió szegényekhez és gazdagokhoz, hívőkhez és ateistákhoz, boldogokhoz és boldogtalanokhoz, magányosokhoz és családosokhoz, szorgosokhoz és dologkerülőkhöz, igazmondókhöz és csalfákhoz, egészségesekhez és betegekhez, adakozókhöz és segítségre szorulókhöz, az emberi méltóságot és szabadságot mindenek felett tisztelő emberekhez szól. Ne félj kedves hallgató akár ki vagy, ha minket hallgatsz nem vagy egyedül!

Az Oltalom Rádió a mindennapok fonákjával foglalkozik. Olyasmikkal, amikről „jobb társaságokban” nem szokás beszélni. Olyasmikről, amikről a többség szégyell beszélni. A szegénységről, a kiszolgáltatottságról, a magányról a reménytelenségről. Rádió

Oltalom
Rádió

keresztül fizikai bajokat nem lehet orvosolni. A rádióban nem tudunk pénzt, ruhát, fedelet, falat kenyeret adni, annak más a módja. De a rádió kapcsolatot képes teremteni adakozó és rászoruló között, segíthet kitörni a reménytelennek

látású élethelyzetekből.

Nem kereskedelmi rádió vagyunk, nincsen reklámbevitelünk, nem érdekel a reklámok miatti hallgatottság. Politizálni természetesen fogunk, hiszen közéleti kérdésekkel foglalkozunk majd, de kerüljük a pártpolitikát. Minket a civilek világa érdekel. Tudjuk és valljuk, a magyar társadalomban sokkal több energia rejlik, mint amit mutat.

Rádióink nincstelen! Ráadásul a „rádiócsinálásban” amatőrök vagyunk. Egy fizetett technikai alkalmazottunk van, aki profi, a többiek szeretetből dolgoznak. Zorba híres mondata vezérlőnk. „Uram, táncolni kell, a zene majd megjön!”

Herényi Károly (a Rádió egyik „hangja”)

a Székely Himnuszról

Újsághír:

A Hungaricum Bizottság döntése alapján nemzeti érték lett a "székely" himnusz. Az igazi értékek ismerői, mint pl. Dobszay László zenetörténész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára erről másként vélekedik.

"Sok mindenért sajnálom a székelyeket, de legjobban talán a - mostanában egyre több politikai rendezvényen is elhangzó - "székely himnuszért". Ennél biztosan jobbat érdemeltek.

Mindenekelőtt:

Nehéz elképzelni magyartalanabb dallamot. Mindaz (ritmus, dallamvezetés), amit Kodály, Bárdos és mások annak idején úgy tanítottak, hogy ellenkezik a magyar zenei hagyománnyal, mint egy állatorvosi lóban, mind együtt megtalálható benne.

S nehéz elképzelni csúnyább dallamot. Ez az, amire azt mondják: tömény giccs.

És a szöveg?

Szerinte népünket nem Isten, hanem a Végzet vezeti, göröngyös úton, sötét éjjelen. A segítséget Csaba királytól várjuk, de nem világos, hogy a győzelmet ő itt fogja-e megadni, vagy vezetésével emigrálunk a Tejútra. A göröngyös út végül nem a csillagos égben elnyert győzelemhez vezet, hanem a tengerbe, olyan tengerbe, mely a népek harcától zajlik (a tenger, amint zajlik?).

Ott a székelység egy különös sziklává válik: míg a szikla a Bibliában, a költészetben a szilárdság, biztonság jelképe ("én erre a kősziklára építem Egyházamat"), addig ennek a tengerben álló sziklának az a tulajdonsága, hogy porlik.

Ez a porló szikla a maroknyi székely. (De ha csak maroknyi, akkor nem volt-e törvényszerű Trianon és Erdély elvétele?) Nem elég baj a porlás, még amellettszékelyek fejünket (a szikla-főt?) is újból és újból elborítja a zajló tengeren. Ilyen nagy bajban mégiscsak előkerül a végzet és Csaba királyfi helyébe Isten, aki nem hagyja elveszni Erdélyt.

A székelyeknek sohasem volt külön himnuszuk.

Ez a "himnusz" sem Erdélyben keletkezett, hanem Budapesten.

Az 1920-as években kezdtek szervezni a Zugligetben "tavaszi nagyáldozatokat", a Hadúr

tiszteletére gyújtott tüzekkel, lófókkal, pohárnokokkal, rabonbánokkal, címerrel (kék mezőben véres kard, amelynek bagoly a markolata; jobb válla felett hold, a bal fölött nap), és sok egyéb kelléssel.

A hozzá kapcsolódó mítoszok a hun ideológiára épültek.

A "székely himnusz" egy viszonylag kicsiny, sajátos gondolkodású csoport tulajdona maradt a közelmúltig.

Magyarországon ellene hatott nemcsak a politikai tilalom, hanem a többé-kevésbé mégis érvényesülő értékigény is. Erdélyben az elnyomatás éveit sajátos érzelmi töltést adtak a tiltott gyümölcs élvezetének. De az erdélyi értelmiség körében megszólaltak a kritikai hangok is.

Azoké, akik nem akarták azonosítani vele sem magyarságukat, sem erdélyiségüket.

Egyesek más székely himnuszt ajánlottak: népdalokra vagy Bartók Este a székelyeknél dallamára írt-keresett versezeteket.

Itthon a falurombolás elleni tüntetésekben hozták elő azok, akik fiatalokból emlékeztek rá.

Bizonyos, hogy sokak számára őszinte érzés kifejezése volt, akár a nemzeti érzése, akár az Erdély melletti kiállásé.

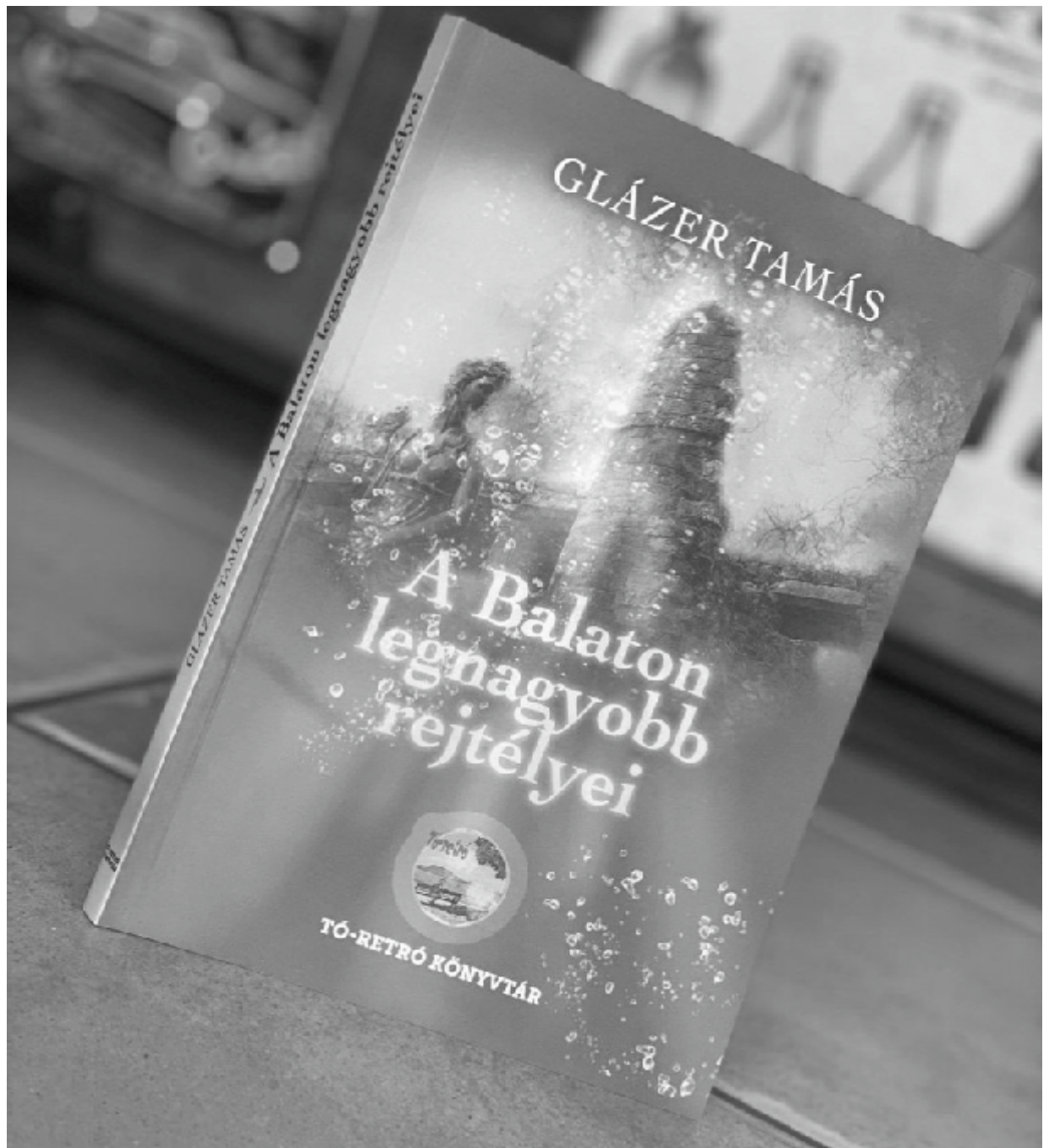
Rosszabb, amikor cinikus politikai manipulációk eszközévé vált. Igazi végig gondolás persze nem állt mögötte. Mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy ez a lényegében pogány mentalitású szöveg egyes templomokba is behatolt.

De ha az erdélyi magyarsággal való összetartozás kifejezésének tekintjük, felvethető: hol a felvidéki himnusz?

Hol a vajdasági vagy a kárpátaljai himnusz - vagy éppen a burgenlandi?

Nem lenne jobb egy olyan himnusz, mely minden magyaré? De hiszen van ilyen, úgy kezdődik, hogy "Isten, áldd meg a magyart"!

Könyvajánló

Milliárdokat érő aranytartalék, kincseket rejtő elsüllyedt városok, tankok, bombák és fegyverek, horrorisztikus történeteket sejtető gyilkosságok – mindez a magyar tenger mélyén, nyugodt hullámsírba temetve. Ezeket a témákat dolgozza fel A Balaton legnagyobb rejtélyei című kiadvány, amely szórakoztató, történetmesélő stílusban íródott, így téve könnyen befogadhatóvá a rengeteg információt. Kedvenc tavunk sok-sok érdekes titkot, értékes fémet, különleges történetet és legendát őriz, nincs olyan gyerek vagy felnőtt, aki ne lenne izgatott ennyi ismeretlen rejtély hallatán.

A BALATON RAJONGÓJAKÉNT GLÁZER TAMÁS, A TÓ-RETRÓ BLOG SZERZŐJE ARRA VÁLLALKOZOTT, HOGY CSOKORBA GYŰJTI AZ ÁLTALA AZ ELMŰLT NÉGY ÉVBEN FELKUTATOTT BALATONI REJTÉLYEKET ÉS TÖRTÉNETEKET.

A hosszas kutatómunkának ez a könyv lett az eredménye, amelyből megtudhatjuk, hogy miért nem hozzák felszínre a Balatonban rejtőző aranyat, milyen városok bújnak meg a tó felszíne alatt, és hova tűnt az egykoron oly legendás tihanyi visszhang.

Amegismerhetjük az elmúlt hetven évben született grandiózus terveket, amelyek tó alá fúrt alagutakról, műszigetekről és alpesi sípályákról regélnek. Bekukkantunk néhány poros régi aktába, amelyek a tó körül történt gyilkosságokat és legnagyobb természeti csapásokat veszik sorra. Könnyed olvasnivalót kínál ez a kiadvány fiatalnak és idősnek egyaránt, aki szeretné megfejteni a Balaton titkát.

Ne csak mosolyogjunk, nevessünk is!

Gizike, írja ki a tárgyalóba, hogy kedden értekezlet lesz!

- Főnök, a kedd az egy vagy két "d"?

- Tudja mit? Írja szerdára...

Egy úgazdag 3 medencét csináltat a kertjébe. Egyik meleg vízzel van tele, a másik hideg vízzel, a harmadik üres. Ezt abban az esetben használja, amikor nincs kedve fürödni...

Kohnt beviszik az ÁVH-ra, mert nem volt nála személyi. Jól megverik, utána megkérdik:

- Na, hol laksz, te dísznő?

- Kérem, én a Síp utca 8-ban.

- Menjen csak ki két nyomozó - utasítja a tiszt a beosztottjait -, és ellenőrizze!

Két bőrkabátos el is indul, Kohnt tovább verik. Rövidesen visszajön a két ÁVH-s:

- Főnök, a megadott címen semmilyen Kohn nem lakik!

- Szóval hazudtál, te szemét!

Kohnt egész éjszaka verik, de ő ragaszkodik ahhoz, hogy a Síp utcában lakik. Mivel nem merült fel ellene semmi, hajnalban elengedik.

Kohn kékre-zöldre verve befordul a Síp utcába, meglátja a házmester:

- Kohn úr, Kohn úr, tegnap kereste két ÁVH-s, de nem árultam el, hogy itt lakik.

A fókafiú udvarol a főkalánynak, de az erősen kéreti magát.

- Ezt egyszerűen nem hiszem el! - dühöng magában a fókafiú.

- Rajta vagyunk a kihalt állatok listáján, ez meg itt kéreti magát!

Meghal egy végrehajtó, és gyűjtést rendeznek a temetésére. Bernard Show-t is felkeresik, hogy adományozzon 10 fontot. A mester némi gondolkodás után átad 20 fontot, és így szól: - Temessenek el még egyet.

Kancsal böllér érkezik a disznóvágáshoz.

A gazda megkérdezi:

- Te Pista te odaszúrsz ahová nézel? Mert akkor helyet cserélek a disznóval...

A tűzoltó parancsnok komótosan lesétál a az ügyeleti szobába, kér egy kávé, amit szép kényelmesen megiszik. Feláll, és így szól a készenlétiseknek:

- No fiúk lehet készülődni, ég az adóhivatal!

A férj telefonon értesül a feleségétől, hogy megszületett a közös gyermekük.

- No és kire hasonlít? érdeklődik a boldog apa.

- Nem ismered! hangzik a feleség válasza.

A párommal jól kiegészítjük egymást. Ő szereti a szépet, én meg az vagyok!

Rajki Miklós: Biztató

Biztatlak: Örülj!

Örülj a világnak,

Örülj a kinyíló virágnak,

Örülj a rikkantó madárnak!

A zöldlombos erdőnek, a viruló mezőnek.

Örülj a hasadó hajnalnak,

Éjben az égen ragyogó csillagnak!

A szép napra ébredő reggelnek,

A neked köszönő embernek,

S minden ártatlan gyermeknek.

Örülj a feléd küldött mosolynak,

A hozzád szóló szavaknak!

Örülj, ha egy ajtót neked kitérnek,

Ha valahol éppen tereád várnak!

Örülj, ha megfogják a kezedet,

Tanítsd meg örülni gyermeked!

Örülj és te is tárd ki szívedet!

Az öröm széppé teszi lelkedet és vidámmá kedvedet.

Örülj az ősznek, a tavasznak,

A fakadó rügyeknek, a lehulló lomboknak!

Nyáron a rekkenő melegnek,

Télen a hóval borított hegyeknek.

Örülj, ha jön egy zivatar,

Ha örülsz, akkor nem zavar.

Örülj a megkonduló harangnak,

A felröppenő sok-sok galambnak!

A felhangzó zenének!

Örülj minden csendes estének!

Örülj a farkát csóváló kutyának,

Örülj az egész világnak!

Hiszen annyi jó és szép van, aminek örülhetsz,

Örülj, ha valakivel törődhetsz!

Lásd meg mások örömét, örülj, ha bárkit öröm ér!

Örömet adj minden kicsi örömért!

Az öröm az egy jó dolog,

akik örülni tudnak, azok boldogok.

Te is az lehetsz, ha akarod!

Impresszum:

Felélős kiadó: Herényi Károly

Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265

e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekezünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Berkesné Hegedűs Márta, Dr. Hajósy Adrienne,

Herényi Károly, Kárpáti Péter, Krausz György,

Szabó József

Ingyenes kiadvány

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület
ukrán- magyar baráti találkozót szervez
a Riviéra Park Hotelben
2022.06.23-án csütörtökön 17 órától

A rendezvény nyilvános, melyre minden érdeklődőt
szívesen fogadunk.

Díszvendég: **Ljubov Vaszilivna Nepop**

Ukrajna magyarországi nagykövet asszonya

Fellép:

Földvári Csibészek Line Dance Csapat

Akinek a helyszínre utazás gondot jelent, előzetes telefon esetén érte megyünk.

20-2656265.

Ön is tudja?

- ?** Hogy mikor lesz a balatonföldvári kikötőben töltőállomás az elektromos járművek számára? Amikor annak az embernek lesz ilyen típusú autója, aki saját megfogalmazása szerint mindent egy személyben dönt el, hogy mi történjék a városban?
- ?** Hogy Novák Katalin köztársasági elnök(nő) beiktatási beszédében mindenkihez szólni kívánt. Egyebek mellett a hívők-höz és a hitetlenekhez is. Illene tudnia, hogy a hívőnek nem a hitetlen az ellentéte, ugyanis a nem hívő is rendelkezik hittel, olykor különbbel, mint egy-egy hívő. S ha már mindenki elnöke akar lenni, azt is illene tudnia, hogy hazánkban 27 „bevett” egyház létezik, valamennyi vezetőjét illetet volna meghívnia, nem csak néhány kiválasztott, a Fidesznek kedves személyt.
- ?** Hogy az új magyar kormányban (egyetlen országgént az EU-ban), nincs önálló miniszteriális képviselése az egészségügynek és az oktatásnak. Két olyan ágazatnak, melynek ténykedései minden magyar embert érint közvetve, vagy közvetlenül. Ellenben külön minisztere van a Miniszterelnökségnek és a Kabinetirodának. Ez emlékműve annak az elvnek, hogy nálunk az ember nem a legfőbb érték.
- ?** Hogy egy bizonyos Matusovits Andrea, az Országos Vérellátó Szolgálat igazgatójaként, titokban, áron alul adta el a nemzeti vérkincs egy részét külföldi multiknak? Ez nem rémhír, ezt a bíróság mondta ki jogerős ítéletben. És most tessenek figyelni. Ebből a gyalázatból nem azért lett bírósági ügy, mert az ügyesség kinyomozta, és feljelentést tett. Ez őket nem érdekelte. Viszont a Válasz online úságrója évekkkel ezelőtt kiderítette, és megírta. Az igazgatónő pedig pert indított ellene, amit kétszer is elbukott, mert hogy a hír igaz. Nevezett hölgy még azt is sérelmezte, hogy a cikkben Bayer Zsoltnéként írtak róla, amely tény úgy látszik szégyell. Ezt a részét nem csodáljuk, mert a férj a Fidesz 5-ös számú tagkönyvének tulajdonosa, a kormánypárt gyalázkodó, mocskos szájú publicistája.
- ?** Hogy Orbán Viktor az egyetlen miniszterelnök, aki 1990 óta nem esett át nemzetbiztonsági átvilágításon?
- ?** Hogy 2011 óta 99 milliárd forint áramlott TAO pénzekből a felcsúti futballba. Ami természetesen a kormány hamis állítása ellenére költségvetési pénz, hiszen a cégek az állam helyett a társasági adójuk egy részét támogatásként fizetik az egyesületek felé.
- ?** Hogy Novák Katalin köztársasági elnök(nő) valamikor 10 évvel ezelőtt amikor még Németországban élt, ezzel kérkedett: „**Én hálás vagyok a sorsnak, hogy nem a kényszer üldözött el itthonról, hogy nem kórházi ápolónőként, vagy pedagógusként élünk röhejes jövedelemből**”. Ha ismerte volna az alábbi útmutatást, bizonyára jobban vigyázott volna a nyelvére: „*Vigyázz a gondolataidra, mert szavak lesznek belőlük, vigyázz a szavakra, mert tettek lesznek belőlük. Vigyázz a tetteidre, mert a személyiséged lép elő belőlük, és vigyázz a személyiségedre, mert a sorsod lesz belőle.*” (Talmud-Öszösvetség)
- ?** Hogy Orbán Viktor 2018.02.09-én az MTI-nek így nyilatkozott: „**Megszűnik Magyarország egyoldalú függősége az orosz gáztól 2022-re**”. Igaz, az évből még van hátra néhány hónap, de a jelek nem ebbe az irányba mutatnak.
- ?** Hogy a facebookon kering egy levél másolat, melyben az egyik neves szívkörházból arról értesítenek egy kezelésre szoruló embert, hogy **felkvöbeteg rehabilitációra jogosult, a felvétel várható időpontja kb. 4 év**. Ez abban a magyar egészségügyben történt, ahol Kocsis Máté Fidesz frakcióvezető szerint sokkal nagyobb az ápolónók megbecsültsége, mint a Gyurcsány kormány alatt volt.
- ?** Hogy a központi agymosás milyen csodákra képes? Történt, hogy amikor egy idős hölgy nagy hangon kijelentette, hogy *az ukránok ha már húzogatják az oroszok bajuszát, ne csodálkozzanak, ha kapnak a pofájukra*. És amikor ezzel mások vitába szálltak, az volt a válasza: „*Maguk ezt nem tudják? **Maguk nem néznek tv-t?***”
- ?** Hogy az ország miniszterelnöke fontosnak tartotta egyik pénteki rádiós szövegében a világ elé tárni nagy bánatát, mi szerint: „**Magyarországnak is lenne tengere, ha nem vették volna el tőle.**” Horvátország azonnal tiltakozott a zágrábi magyar nagykövethél, a horvát tengerparton már táblák jelzik, hogy magyarokat nem szolgálnak ki. Nem beszélve arról, hogy Orbán Viktor vagy hiányzott Alcsúton a történelem óráról, vagy szokása szerint szándékosan provokál. Ugyanis Horvátország soha nem tartozott Magyarországhoz, csupán perszónálunióban (közös uralkodót jelent) voltunk. Talán József Attila sora is megfontolandóak lehetnének az ország vezető számára:
- „A harcot, amelyet őseink vívtak, békévé oldja az emlékezés s rendezni végre közös dolgainkat, ez a mi munkánk; és nem is kevés”**

- ?** Hogy Balatonföldváron van központi autóbusz váróterem, amely elég viharverten, hosszú idő óta törött üvegekkel hirdeti, hogy városunkban mennyire figyelnek a részletekre. Pedig állítólag évekkkel ezelőtt komoly delegáció utazott el tanulmányozni, hogy máshol hogy néznek ki a buszmegállók. Közben megállt az idő? Vagy csak az apartmanházak fontosak?